

Arrest

nr. 319 793 van 10 januari 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. GASPART
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Braziliaanse nationaliteit te zijn, op 4 juni 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 april 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 november 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 december 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat G. GASPART verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent afkomstig uit Jaragua in de staat Goiás en beschikt over de Braziliaanse nationaliteit. Toen u tien jaar oud was, werd u misbruikt door de broer van een tante van u. Dit bleef voortduren tot u zestien of zeventien jaar oud was. De man zette u onder druk om te zwijgen. Het misbruik stopte omdat u niet langer naar de woning van de familie ging en ervoor zorgde dat de man u niet alleen thuis zou kunnen aantreffen. U zei hier nooit iets van en gaf dit nooit aan bij de politie omdat u het moeilijk vond hierover te praten en de familie niet wou destabiliseren. Op school werd u ook gepest omdat u er vrouwelijker uitzag en zich

wat vrouwelijker gedroeg. In 2016 verhuisde u naar Goiânia, de hoofdstad van uw staat. Daar werd u herhaaldelijk uitgescholden op straat omwille van uw homoseksualiteit. In 2015 of 2016, toen u hand in hand met een vriend een discotheek verliet in Goiânia, wierpen enkele jongeren stenen naar jullie. U raakte hierbij gewond aan de borst en uw vriend kreeg een steen tegen zijn hoofd. Omdat jullie dronken waren, besloten jullie niet naar de politie te gaan hiervoor. Na een viertal jaar verliet u Goiânia en verhuisde u naar Rio de Janeiro. Daar woonde en werkte u in een hostel. Een vrouw kapte daar een emmer water over u heen omdat ze vond dat het een plek voor families was. U ging dit aangeven, maar de politie deed er niets mee. In Rio de Janeiro leerde u M.(...) kennen, een Belg. Hij nodigde u uit om naar België te komen. U ging hier op in en na zes maanden in Rio de Janeiro gewoond te hebben, verliet u Brazilië op 26 juni 2017. Diezelfde dag nog kwam u aan in België, waar u een tijdlang bij M.(...) verbleef. Nadat u iemand in Oostenrijk had leren kennen, verhuisde u voor een tiental maanden naar Wenen. Toen deze relatie afliep, keerde u terug naar België. In de lente van 2022 verbleef u bij L.(...), een Braziliaan. Toen u in zijn woning aanwezig was, werd er een raid uitgevoerd door de politie en werd hij gearresteerd en nadien ook gedeporteerd naar Brazilië. U had niets te maken met de drugsfeiten waarvoor L.(...) gearresteerd werd en mocht beschikken. De politie vroeg u om de hond van L.(...) weg te brengen en u kreeg de sleutel om nadien terug binnen te kunnen. Enkele dagen later kwam een vriend van L.(...) naar zijn woning, waar u toen verbleef, om te kijken of het drugsgeld van L.(...) er nog lag. Dit was niet het geval en hij begon u telefonisch en via facebook te bedreigen. Een maand na dit incident met de politie ging L.(...), die inmiddels terug in Brazilië was, langs bij A.(...), een gemeenschappelijke vriend van jullie. Hij vroeg A.(...) of u nog in België was en vroeg informatie aangaande uw familie, dewelke A.(...) niet doorgaf. De bedreigingen door L.(...) bleven nog vijf maanden doorgaan tot u uw toegang tot uw sociale media verloor.

Bij een eventuele terugkeer naar Brazilië vreest u de broer van uw tante, het algemene homofob klimaat in Brazilië en L.(...).

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u uw origineel paspoort neer, uitgereikt op 30 mei 2017.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u het grondgebied van het Rijk onrechtmatig bent binnengekomen of uw verblijf op onrechtmatige wijze hebt verlengd, en u zich, gezien de omstandigheden van uw binnenkomst, zonder gegronde reden niet zo vlug mogelijk bij de autoriteiten hebt aangemeld of geen verzoek om internationale bescherming hebt ingediend, rechtvaardigt dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Er dient voorts te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Allereerst kan uw houding slechts moeilijk in overeenstemming worden gebracht met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Uit uw verklaringen blijkt namelijk dat u reeds op 26 juni 2017 in België aankwam (CGVS, p. 3-4). U diende uiteindelijk pas op 13 september 2023 een verzoek tot internationale bescherming in. U rechtvaardigde uw afwachtende houding door te stellen dat u niet van uw rechten op de hoogte was en hiervan pas hoorde toen u bij de vereniging Alias terecht kwam in 2019 (CGVS, p. 4-5). Echter, van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt, mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij of zij, na aankomst in landen die de Conventie van Genève hebben ondertekend en die de beschermingsmodaliteiten die erin voorzien zijn toepassen, zo snel mogelijk informatie vergaart over en een beroep doet op deze beschermingsmogelijkheden. Zelfs nadat u in 2019 op de hoogte kwam van de mogelijkheid tot internationale bescherming, duurde het nog tot eind 2023 vooraleer u uw verzoek

indiende. Uw houding kan dan ook niet in overeenstemming gebracht worden met een daadwerkelijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, noch met een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Deze vaststelling zet de ernst van uw verzoek danig op de helling.

U haalt onder meer aan te vrezen voor de broer van uw tante (CGVS, p. 8). Hoe laakbaar de feiten ook zijn die door de broer van uw tante gepleegd zijn, u heeft hier nooit klacht voor ingediend tegen hem omdat u het naar eigen zeggen moeilijk vindt daarover te spreken en omdat u de familie niet wou destabiliseren (CGVS, p. 8). Echter, vooraleer er aanspraak gemaakt kan worden op de modaliteiten van internationale bescherming, dienen de nationale beschermingsmogelijkheden uitgeput te zijn. In uw geval blijkt dat u hiervoor nooit klacht indiende, ook niet in de jaren volgend op het misbruik. Indien de nationale autoriteiten niet op de hoogte zijn, kunnen zij vanzelfsprekend geen maatregelen treffen. Hoewel u op heden stelt voor deze zaken in het verleden geen klacht te willen indienen (CGVS, p. 8), blijkt dat de Braziliaanse wet stelt dat u dit kan doen tot twintig jaar na de feiten. Dus, indien u binnen enkele jaren dit alsnog zou willen doen, heeft u hier de mogelijkheid toe. Tot slot zegt u dat, indien er nieuwe feiten zouden voorvallen met de broer van uw tante, u daarvoor wel een klacht zou indienen (CGVS, p. 8).

Voorts vreest u vervolging omwille van uw homoseksuele geaardheid. Het CGVS trekt uw seksuele geaardheid niet in twijfel, doch benadrukt dat het loutere feit homoseksueel te zijn in Brazilië op zich niet voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Uit de beschikbare informatie, toegevoegd aan uw administratief dossier, blijkt weliswaar dat de voormalige president Bolsonaro zich tijdens zijn bewind (2019-2022) schuldig maakte aan een homofob discours. Heden is er in de Braziliaanse maatschappij sprake van discriminatie en geweldplegingen ten aanzien van homoseksuelen. De nieuwe president Luiz Inacio Lula da Silva, die op 1 januari 2023 werd verkozen, kondigde evenwel een breuk met het eerdere regime aan. Uit de landeninformatie blijkt ook dat het homohuwelijk in 2013 gelegaliseerd werd en dat ten gevolge van een beslissing van het Braziliaanse Hooggerechtshof in juni 2019 discriminatie op basis van seksuele oriëntatie strafbaar werd. Ook zijn er congresleden die openlijk homoseksueel zijn. Bovendien wordt nergens in de geraadpleegde bronnen melding gemaakt van eventuele gerechtelijke en/of politieke vervolging van homoseksuelen omwille van hun seksuele geaardheid.

Op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, kan bijgevolg niet a priori worden aangenomen dat iedere homoseksueel in Brazilië het risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging. Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk.

Er dient na uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofde op grond van uw geaardheid een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie bestaat. Allereerst moet betreffende het incident waarbij stenen geworpen werden naar u, gesteld worden dat u nooit enige stappen ondernam om dit incident aan te geven bij de politie. U deed dit naar eigen zeggen niet omdat u en uw vriend dronken waren en u niet wist of de politie twee dronken jongemannen zou geloven (CGVS, p. 6). Echter, zoals hierboven reeds gesteld, kunnen de nationale autoriteiten geen stappen ondernemen als zij hier geen weet van hebben. Dat u dronken was en de agenten u mogelijks niet geloofd zouden hebben, is niet meer dan speculatie van uwentwege. Wat betreft de andere incidenten, zoals het naroeppen op straat, de beledigingen en het trekken en duwen bij het uitgaan, dient gesteld te worden dat, hoe laakbaar al deze zaken ook zijn, zij onvoldoende zwaarwichtig zijn om gelijkgesteld te kunnen worden met vervolging. Bovendien toonde u niet aan in deze niet te kunnen rekenen op afdoende hulp van of bescherming door uw eigen nationale autoriteiten. Dat de politie, toen u aangifte deed omdat een vrouw een emmer water over u gooide (CGVS, p. 9), niets meer deed dan een proces-verbaal opstellen, getuigt niet zonder meer van een algehele onwil om u bij te staan. Van een dergelijk weinig ernstig feit kan niet worden verwacht dat de politie hier veel meer voor doet dan het optekenen van uw aangifte. Bovendien heeft u op geen enkel moment nadien opgevolgd wat er met uw aangifte gedaan werd (CGVS, p. 9).

De door u aangehaalde problemen met en vrees voor L(...), omdat hij u ervan verdenkt er met geld van hem vandoor te zijn gegaan (CGVS, p. 8 en 10), zijn van louter gemeenrechtelijke aard en houden aldus geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Vervolgens heeft

u niet aannemelijk gemaakt dat u voor deze gemeenrechtelijke problemen geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Brazilië aanwezige lokale en/ of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Brazilië voor u sprake zou zijn van het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Integendeel, u maakte duidelijk dat u bij eventuele problemen met L.(...) in Brazilië hiervoor naar de politie in Brazilië zou kunnen gaan (CGVS, p. 12).

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat in Brazilië de afgelopen jaren op grote schaal mensenrechtenschendingen hebben plaatsgevonden. Onder het bewind van president Jair Bolsonaro (2019-2022) was er een duidelijke toename van politieel geweld en buitengerechtelijke executies waar te nemen. Ook de inheemse bevolking en sociale leiders werden getroffen door het regime. Dit type geweld, waarbij burgers met een bepaald profiel worden geviséerd, heeft echter geen uitstaans met artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, maar houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie. Op 1 januari 2023 werd de nieuwe president Luiz Inacio Lula da Silva ingezworen, die, zoals reeds aangegeven, een breuk met het eerdere regime aankondigde.

Voorts blijkt dat in Brazilië het geweld wijdverspreid is en er onder meer de vorm aanneemt van gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals moorden, ontvoeringen, afpersing en drugshandel, waarop de autoriteiten met disproportioneel geweld kunnen reageren. Het merendeel van de misdaden wordt gepleegd door individuele misdadigers of bendes. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geviséerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Brazilië is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Nergens uit de informatie blijkt dat er actueel in Brazilië sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Brazilië een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Aan uw identiteit en nationaliteit zoals aangetoond door uw paspoort, wordt niet getwijfeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Tevens werpt hij een beoordelingsfout op.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoeker evenmin als vluchteling erkennen of hem de subsidiaire beschermingsstatus toekennen. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht:

“Er dient voorts te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Allereerst kan uw houding slechts moeilijk in overeenstemming worden gebracht met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Uit uw verklaringen blijkt namelijk dat u reeds op 26 juni 2017 in België aankwam (CGVS, p. 3-4). U diende uiteindelijk pas op 13 september 2023 een verzoek tot internationale bescherming in. U rechtvaardigde uw afwachtende houding door te stellen dat u niet van uw rechten op de hoogte was en hiervan pas hoorde toen u bij de vereniging Alias terecht kwam in 2019 (CGVS, p. 4-5). Echter, van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt, mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij of zij, na aankomst in landen die de Conventie van Genève hebben ondertekend en die de beschermingsmodaliteiten die erin voorzien zijn toepassen, zo snel mogelijk informatie vergaart over en een beroep doet op deze beschermingsmogelijkheden. Zelfs nadat u in 2019 op de hoogte kwam van de mogelijkheid tot internationale bescherming, duurde het nog tot eind 2023 vooraleer u uw verzoek indiende. Uw houding kan dan ook niet in overeenstemming gebracht worden met een daadwerkelijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, noch met een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Deze vaststelling zet de ernst van uw verzoek danig op de helling.

U haalt onder meer aan te vrezen voor de broer van uw tante (CGVS, p. 8). Hoe laakbaar de feiten ook zijn die door de broer van uw tante gepleegd zijn, u heeft hier nooit klacht voor ingediend tegen hem omdat u het naar eigen zeggen moeilijk vindt daarover te spreken en omdat u de familie niet wou destabiliseren (CGVS, p. 8). Echter, vooraleer er aanspraak gemaakt kan worden op de modaliteiten van internationale bescherming, dienen de nationale beschermingsmogelijkheden uitgeput te zijn. In uw geval blijkt dat u hiervoor nooit klacht indiende, ook niet in de jaren volgend op het misbruik. Indien de nationale autoriteiten niet op de hoogte zijn, kunnen zij vanzelfsprekend geen maatregelen treffen. Hoewel u op heden stelt voor deze zaken in het verleden geen klacht te willen indienen (CGVS, p. 8), blijkt dat de Braziliaanse wet stelt dat u dit kan doen tot twintig jaar na de feiten. Dus, indien u binnen enkele jaren dit alsnog zou willen doen, heeft u hier de mogelijkheid toe. Tot slot zegt u dat, indien er nieuwe feiten zouden voorvallen met de broer van uw tante, u daarvoor wel een klacht zou indienen (CGVS, p. 8).

Voorts vreest u vervolging omwille van uw homoseksuele geaardheid. Het CGVS trekt uw seksuele geaardheid niet in twijfel, doch benadrukt dat het loutere feit homoseksueel te zijn in Brazilië op zich niet voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Uit de beschikbare informatie, toegevoegd aan uw administratief dossier, blijkt weliswaar dat de voormalige president Bolsonaro zich tijdens zijn bewind (2019-2022) schuldig maakte aan een homofob discours. Heden is er in de Braziliaanse maatschappij sprake van discriminatie en geweldplegingen ten aanzien van homoseksuelen. De nieuwe president Luiz Inacio Lula da Silva, die op 1 januari 2023 werd verkozen, kondigde evenwel een breuk met het eerdere regime aan. Uit de landeninformatie blijkt ook dat het homohuwelijk in 2013 gelegaliseerd werd en dat ten gevolge van een beslissing van het Braziliaanse Hooggerechtshof in juni 2019 discriminatie op basis van seksuele oriëntatie strafbaar werd. Ook zijn er congresleden die openlijk homoseksueel zijn. Bovendien wordt nergens in de geraadpleegde bronnen melding gemaakt van eventuele gerechtelijke en/of politieke vervolging van homoseksuelen omwille van hun seksuele geaardheid.

Op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, kan bijgevolg niet a priori worden aangenomen dat iedere homoseksueel in Brazilië het risico loopt om het slachtoffer te worden

van vervolging. Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk.

Er dient na uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofde op grond van uw geaardheid een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie bestaat. Allereerst moet betreffende het incident waarbij stenen geworpen werden naar u, gesteld worden dat u nooit enige stappen ondernam om dit incident aan te geven bij de politie. U deed dit naar eigen zeggen niet omdat u en uw vriend dronken waren en u niet wist of de politie twee dronken jongemannen zou geloven (CGVS, p. 6). Echter, zoals hierboven reeds gesteld, kunnen de nationale autoriteiten geen stappen ondernemen als zij hier geen weet van hebben. Dat u dronken was en de agenten u mogelijks niet geloofd zouden hebben, is niet meer dan speculatie van uwentwege. Wat betreft de andere incidenten, zoals het naroeppen op straat, de beledigingen en het trekken en duwen bij het uitgaan, dient gesteld te worden dat, hoe laakbaar al deze zaken ook zijn, zij onvoldoende zwaarwichtig zijn om gelijkgesteld te kunnen worden met vervolging. Bovendien toonde u niet aan in deze niet te kunnen rekenen op afdoende hulp van of bescherming door uw eigen nationale autoriteiten. Dat de politie, toen u aangifte deed omdat een vrouw een emmer water over u gooide (CGVS, p. 9), niets meer deed dan een proces-verbaal opstellen, getuigt niet zonder meer van een algehele onwil om u bij te staan. Van een dergelijk weinig ernstig feit kan niet worden verwacht dat de politie hier veel meer voor doet dan het optekenen van uw aangifte. Bovendien heeft u op geen enkel moment nadien opgevolgd wat er met uw aangifte gedaan werd (CGVS, p. 9).

De door u aangehaalde problemen met en vrees voor L.(...), omdat hij u ervan verdenkt er met geld van hem vandoor te zijn gegaan (CGVS, p. 8 en 10), zijn van louter gemeenrechtelijke aard en houden aldus geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Vervolgens heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u voor deze gemeenrechtelijke problemen geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Brazilië aanwezige lokale en/ of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Brazilië voor u sprake zou zijn van het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Integendeel, u maakte duidelijk dat u bij eventuele problemen met L.(...) in Brazilië hiervoor naar de politie in Brazilië zou kunnen gaan (CGVS, p. 12).

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat in Brazilië de afgelopen jaren op grote schaal mensenrechtenschendingen hebben plaatsgevonden. Onder het bewind van president Jair Bolsonaro (2019-2022) was er een duidelijke toename van politioneel geweld en buitengerechtelijke executies waar te nemen. Ook de inheemse bevolking en sociale leiders werden getroffen door het regime. Dit type geweld, waarbij burgers met een bepaald profiel worden gevisieerd, heeft echter geen uitstaans met artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, maar houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie. Op 1 januari 2023 werd de nieuwe president Luiz Inacio Lula da Silva ingezworen, die, zoals reeds aangegeven, een breuk met het eerdere regime aankondigde.

Voorts blijkt dat in Brazilië het geweld wijdverspreid is en er onder meer de vorm aanneemt van gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals moorden, ontvoeringen, afpersing en drugshandel, waarop de autoriteiten met disproportioneel geweld kunnen reageren. Het merendeel van de misdaden wordt gepleegd door individuele misdadigers of bendes. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Brazilië is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Nergens uit de informatie blijkt dat er actueel in Brazilië sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Brazilië een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Aan uw identiteit en nationaliteit zoals aangetoond door uw paspoort, wordt niet getwijfeld."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om voormelde motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat er voor verzoeker geen nood is aan internationale bescherming, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter geheel in gebreke blijft. Zonder in detail in te gaan op de motieven van de bestreden beslissing, dient de Raad na lezing van het verzoekschrift immers vast te stellen dat verzoeker niet aantoonbaar dat de motivering in de bestreden beslissing, onredelijk of ontoereikend zou zijn. Verzoeker komt in wezen immers niet verder dan het louter volharden in eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal, hetgeen echter bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij dan ook niet vermogen voormelde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch zijn nood aan internationale bescherming aantonen.

Verzoeker geeft te kennen dat het toevoegen van de landeninformatie een verantwoordelijkheid is van de verwerende partij die om na te gaan in welke mate een doeltreffende bescherming beschikbaar is de nodige landeninformatie diende te onderzoeken en te voegen aan het dossier om haar standpunt dat er een doeltreffende bescherming beschikbaar is, te staven. Verzoeker stelt verder dat het al dan niet indienen van een klacht geen voorwaarde is om te kunnen aantonen of er al dan niet sprake is van overheidsbescherming in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet en dat hem niet kan worden verweten dat hij geen klacht indiende omdat hij minderjarig was ten tijde van de feiten, amper tien jaar oud, en bijgevolg niet kon worden verwacht dat hij op eigen initiatief de weg vindt om klacht in te dienen tegen volwassenen en zeker wanneer het gaat om feiten van seksueel misbruik door een familielid.

Met dit betoog toont verzoeker zijn nood aan internationale bescherming echter niet aan.

Verzoeker stelt in het verzoekschrift zelf op het moment van de feiten slechts tien jaar oud te zijn geweest waardoor de Raad het niet aannemelijk acht dat dat verzoeker gezien zijn huidige leeftijd van drieëndertig jaar, op basis van dergelijk kindermisbruik thans nood heeft aan internationale bescherming. Daarenboven gaat verzoeker eraan voorbij dat hij zelf verklaarde dat indien er nieuwe feiten zouden voorvallen met de broer van zijn tante, hij wel een klacht zou indienen. Bovendien dient erop te worden gewezen dat indien verzoeker meende dat hij hiervoor nood heeft aan internationale bescherming heeft kon worden verwacht dat hij bij aankomst in België onmiddellijk een verzoek om internationale bescherming zou indienen, *quod non*. Desbetreffend wordt verwezen naar volgende terechte motivering: *"Allereerst kan uw houding slechts moeilijk in overeenstemming worden gebracht met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Uit uw verklaringen blijkt namelijk dat u reeds op 26 juni 2017 in België aankwam (CGVS, p. 3-4). U diende uiteindelijk pas op 13 september 2023 een verzoek tot internationale bescherming in. U rechtvaardigde uw afwachtende houding door te stellen dat u niet van uw rechten op de hoogte was en hiervan pas hoorde toen u bij de vereniging Alias terecht kwam in 2019 (CGVS, p. 4-5). Echter, van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt, mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij of zij, na aankomst in landen die de Conventie van Genève hebben ondertekend en die de beschermingsmodaliteiten die erin voorzien zijn toepassen, zo snel mogelijk informatie vergaart over en een beroep doet op deze beschermingsmogelijkheden. Zelfs nadat u in 2019 op de hoogte kwam van de mogelijkheid tot internationale bescherming, duurde het nog tot eind 2023 vooraleer u uw verzoek indiende. Uw houding kan dan ook niet in overeenstemming gebracht worden met een daadwerkelijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, noch met een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Deze vaststelling zet de ernst van uw verzoek danig op de helling."*

Waar verwerende partij wordt verweten geen landeninformatie bij te brengen over de mate waarin een doeltreffende bescherming beschikbaar is gaat verzoeker volstrekt voorbij aan de landeninformatie aanwezig in het administratief dossier en waarin duidelijk kan gelezen worden dat slachtoffers van kindermisbruik vanaf de leeftijd van achttien jaar twintig jaar de tijd hebben om een klacht in te dienen met betrekking tot dit misbruik. Ook blijkt uit deze informatie dat kindermisbruik strafbaar is en dat er een

juridisch apparaat voorhanden is tot bestraffing van de daders. Verzoeker brengt zelf geen informatie bij dat zou kunnen aantonen dat verzoeker op basis van de meegemaakte feiten geen genoegdoening zou kunnen krijgen en dat bescherming niet mogelijk is noch hem zou geweigerd worden omwille van enige reden dan ook. Hoe dan ook verzoeker toont gelet op de feiten van misbruik die hem lang geleden zijn overkomen niet aan thans nood te hebben aan internationale bescherming.

Ook wat betreft de door verzoeker geuite nood aan internationale bescherming omwille van zijn geaardheid, voert verzoeker aan dat er geen landeninformatie werd bijgebracht. Opnieuw gaat verzoeker volstrekt voorbij aan de landeninformatie aanwezig in het administratief dossier en waaruit terecht werd geconcludeerd:

“Uit de beschikbare informatie, toegevoegd aan uw administratief dossier, blijkt weliswaar dat de voormalige president Bolsonaro zich tijdens zijn bewind (2019-2022) schuldig maakte aan een homofob discours. Heden is er in de Braziliaanse maatschappij sprake van discriminatie en geweldplegingen ten aanzien van homoseksuelen. De nieuwe president Luiz Inacio Lula da Silva, die op 1 januari 2023 werd verkozen, kondigde evenwel een breuk met het eerdere regime aan. Uit de landeninformatie blijkt ook dat het homohuwelijk in 2013 gelegaliseerd werd en dat ten gevolge van een beslissing van het Braziliaanse Hooggerechtshof in juni 2019 discriminatie op basis van seksuele oriëntatie strafbaar werd. Ook zijn er congresleden die openlijk homoseksueel zijn. Bovendien wordt nergens in de geraadpleegde bronnen melding gemaakt van eventuele gerechtelijke en/of politieke vervolging van homoseksuelen omwille van hun seksuele geaardheid. Op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, kan bijgevolg niet a priori worden aangenomen dat iedere homoseksueel in Brazilië het risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging. Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk.”

Indien verzoeker meent dat de door verwerende partij bijgebrachte landeninformatie niet correct is of van mening is dat er inzake homofob geweld geen bescherming voorhanden is, staat het verzoeker vrij zelf informatie bij te brengen waaruit het tegendeel blijkt, *quod non*.

Aangezien verzoeker overigens zelf geen enkele poging heeft gedaan om de hem overkomen feiten te rapporteren, kan dan ook niet zonder meer worden gesteld dat hij geen beroep kan doen op overheidsbescherming.

Desbetreffend wordt verwezen naar volgende pertinente motivering: *“Er dient na uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofde op grond van uw geaardheid een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie bestaat. Allereerst moet betreffende het incident waarbij stenen geworpen werden naar u, gesteld worden dat u nooit enige stappen ondernam om dit incident aan te geven bij de politie. U deed dit naar eigen zeggen niet omdat u en uw vriend dronken waren en u niet wist of de politie twee dronken jongemannen zou geloven (CGVS, p. 6). Echter, zoals hierboven reeds gesteld, kunnen de nationale autoriteiten geen stappen ondernemen als zij hier geen weet van hebben. Dat u dronken was en de agenten u mogelijks niet geloofd zouden hebben, is niet meer dan speculatie van uwentwege. Wat betreft de andere incidenten, zoals het naropen op straat, de beledigingen en het trekken en duwen bij het uitgaan, dient gesteld te worden dat, hoe laakbaar al deze zaken ook zijn, zij onvoldoende zwaarwichtig zijn om gelijkgesteld te kunnen worden met vervolging. Bovendien toonde u niet aan in deze niet te kunnen rekenen op afdoende hulp van of bescherming door uw eigen nationale autoriteiten. Dat de politie, toen u aangifte deed omdat een vrouw een emmer water over u gooide (CGVS, p. 9), niets meer deed dan een proces-verbaal opstellen, getuigt niet zonder meer van een algehele onwil om u bij te staan. Van een dergelijk weinig ernstig feit kan niet worden verwacht dat de politie hier veel meer voor doet dan het optekenen van uw aangifte. Bovendien heeft u op geen enkel moment nadien opgevolgd wat er met uw aangifte gedaan werd (CGVS, p. 9).”*

Verzoeker kan dan ook niet worden bijgetreden in zijn stelling dat het feit dat hij geen bescherming heeft gekregen toen hij slachtoffer is geweest van homofobe handelingen een aanwijzing is dat de Braziliaanse autoriteiten niet bereid zijn hem bescherming in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet inzake homofob geweld te bieden. Het algemene betoog dat er rekening dient te worden gehouden met de ernstige incidenten en de accumulatie van de minder ernstige incidenten is gelet op het voorgaande niet dienstig. Overigens wijst de Raad opnieuw op het gegeven dat verzoeker tot 2023 heeft gewacht een verzoek om internationale bescherming in te dienen, waardoor ook zijn nood aan internationale bescherming omwille van zijn geaardheid niet kan worden aangenomen. Indien verzoeker daadwerkelijk

van mening was hiervoor nood te hebben aan internationale bescherming kon worden verwacht dat hij eerder een verzoek om internationale bescherming zou hebben ingediend, *quod non*.

Ook wat de problemen met L. betreft komt verzoeker niet verder dan de stelling dat de verwerende partij geen informatie bijbrengt waaruit blijkt dat er in Brazilië overheidsbescherming aanwezig is, en gaat hij opnieuw volstrekt voorbij aan de aanwezige landeninformatie waaruit duidelijk blijkt dat er in Brazilië een gerechtelijk apparaat aanwezig is en geschillen kunnen worden beslecht. Verzoeker stelde overigens zelf dat hij bij eventuele problemen met L. naar de politie in Brazilië zou kunnen gaan.

Gelet op het geheel van de vaststellingen in de bestreden beslissing, werd terecht geoordeeld dat verzoeker zijn nood aan internationale bescherming niet aantoonde.

Het geheel aan verklaringen in acht genomen, alsook verzoekers' individuele omstandigheden in acht genomen, acht de Raad voorgaande bevindingen ruim voldoende om te besluiten dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer naar Brazilië kan blijken.

Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De Raad wijst erop dat overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet de status van subsidiaire bescherming wordt toegekend aan een verzoeker, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Uit niets blijkt dat er heden in Brazilië sprake is van een binnenlands of internationaal gewapend conflict zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen in die zin aan, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

Verzoeker toont, gelet op het voormelde, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Brazilië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.4. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat de verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.5. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien januari tweeduizend vijftientig door:

C. DIGNEF,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
R. VAN DAMME,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

R. VAN DAMME

C. DIGNEF